

Διῶ, καὶ ἐκ τῆς ἰσότητος αὐτῆ λέγων εἶναι τὸτον. πᾶν
ὄρατον, ἅτε δὴ σώμα τυχεῖον ἀντιπέτακται φύσει τῶν
ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ἀπομαχίται. ἔστι ἔργον μὲν εἶναι δύναται, καὶ μάλα
θαυμασίον ἔργον, ὁμοιότητα δὲ φύσεως πρὸς αὐτὸν ἔχει
αὐτὸν ἔχει. ὅσα μὲν ἐν τῷ πλάτῳ ἐπιτέθεικεν ἀσεβῆ τῶν
στῆς συγγραμμάτων, πολὺ αὖ ἔργον εἶη καταγεγραμμένον. ὁμοίως
ἐξ ἑαυτοῦ γὰρ τῶν ἰσότητων ὡς κακῶς, καὶ τὸς κακῶς
πρὸς τὸς ἀπὸ γῆς ἅμα διαβάλλει, ὡς ἄσπερος τῆς
γῆς. καὶ ἥλιον μὲν ὑπερβαίνει, καὶ ἐκ τῶ ἀγαθῶν εἶναι
ὡς φησὶ διορίζεται. αἱ δὲ τρέφει θεμελίων φυτὰ καὶ
σπέρματα, πικρῶς ἐκ ἀσπύρεται κακίαν, ἅπασιν ἐκ αὐτῶν
συνέστη παντελῶς ἡλίου δόξα, πρὸς Διῶ γενναίως. ὡς
γὰρ εἶδεν αὐτὸν ὤνησεν ἥλιος, εἰ μὴ ὄμβρον ἠέδονοι κακῶς
γίαι τὰ φυτὰ, καὶ ἀνέμων ἀφελῶν διασάλευον πνοῶν
ἕταις αὐτῶν ὄμβρος, καὶ τὰ ἄλλα ἡλίου δόξα ἀφελῶν αὐτῶν
εἶδεν. ἀεὶ ἐν ἑκάστῳ ἑαυτῶ καὶ ὡς κακῶς, πικρῶς
διαβάλλων εἰς κακίαν τὸς ἀπὸ γῆς κακῶς, δια-
ἡλίου γε ἀνανομήνους, ὃν πᾶν θαυμάζει καὶ τιμῆ. τὸς
δὲ ὄμβρος περιπλάσει εἶναι λέγων καὶ τῶν ἀσπύρων τῆς
ὑλῆς ἐρωτιότων πρὸς τὰς τῶ ἀγαθῶν δυνάμεις, καὶ ἕτω δὲ
καμνόντων ἰδρωτῶν αὐτῶς εἶναι διορίζομενος, τὸ παρελθόν
ἀρτῶν, ὡς αὐτὸς ὄχεται, καὶ τὸ περιττὸν παρῆται δακνύων
τὸ καὶ τὴν θάλατταν, καὶ τὴν ἐρησον τε, καὶ ἄσπορον ὑδατῶν
ὡσπερ τις ἀκριβοῦς λογιστῆς κατὰ Διῶ παρελθῶν, εἰς
μάτην καὶ ἀσώτως ἀγαθίστην τῶν ὑδάτων τὴν παρῆται
σκευὴν δὲ ἀσπύρῃ ἀνομοίαν τὸ πρῆπον Διῶ μὴ ἐλπίσῃ
ὡς εἰ μὲν ἐπτάχενε τῆς ὑδασι Διῶς ἀριβῆ καὶ τῆς κακῶς
σύμμετρον ἐποῖτο τῶν τῆς ἐπίδοσιν. ἐπειδὴ δὲ πλοῦτος
καὶ ὄσον γε ἐκ ἀντις ἐπῆν δύναται, αὐτὸ γε τῶν τῶ ἀσπύρων
γον τῆς παρῆται δάκνυσι, τὸ καὶ θάλατταν, ἀφ' ἧς
ἀνακαθίσει πρὸς αἴρα τὰ ὑδατα, διὰ νεφῶν ἀσπύρων.
ἡ δὲ ἐρησον τε καὶ ἄσπορος ἀνακαθίσει ὑδασι πρὸς κα-
εργί